Ani zákon ani vl. nařízení nestanoví, že by příslušník republiky čsl., jehož majetkem jsou zmíněné, mimo území republiky čsl. uložené dluhopisy, musil míti bydliště v území této republiky; opačný názor žal. úřadu spočívá na právním omylu.

Jelikož žal. úřad ve svém zamítavém rozhodnutí uvedl jediné důvod, že st-lka bydlí mimo republiku čsl., může nss vzhledem k § 6 zák. o ss vycházeti jen z této skutkové podstaty a nemůže přihlížeti k jiným skutkovým okolnostem, jež žal. úřad uvedl v odvodním spise a jeho zástupce při veřejném ústním líčení.

Proto bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss pro nezákonnost a nebylo již třeba obírati se námitkou, že st-lka v řízení správním prokázala, že měla v rozhodné dodbě řádné bydliště v obci T. na Moravě.

Č. 2732.

Sčítání lidu. — Policejní právo trestní: I. Při sčítání lidu je strana povinna přiznati se k té národnosti, ke které podle objektivních znaků pro posouzení národnosti důležitých náleží. — II. Původ není za všech okolností důkazem národní příslušnosti.

(Nález ze dne 6. října 1923 č. 5721.)

Prejudikatura: Boh. 1952 adm.

Č. 2733.

Obecní samospráva. — Administrativní řízení: I. V řízení odvolacím před úřady samosprávnými neplatí předpisy zákonů finančních o podacím místu opravných prostředků, ani jde-li o obecní přirážky k státním daním. — II. Úřad samosprávný, který není podacím místem pro opravný prostředek, nemá zákonnou povinnost, aby nesprávně k němu došlý opravný prostředek zaslal ve lhůtě na správné místo podací.

(Nález ze dne 6. října 1923 č. 8266.)

Věc: Arnošt L. v D. proti zemskému správnímu výboru v Praze o zamítnutí odvolání pro opožděnost.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žádostí podanou dne 16. dubna 1921 u obecního úřadu v D. žádal st-l, aby ob. zastupitelství výslovně uznalo, že je povinno vrátiti st-li onen obnos, který by přeplatil na obecních přirážkách k státním daním v tom případě, kdyby odvolání jeho proti vyměření státní daně bylo vyhověno. V žádosti té prohlásil st-l, že by přirážky předepsané na základě platebního rozkazu I. stolice jinak zaplatiti nemohl.

Obecní úřad sdělil st-li, že dle jeho názoru výsledek odvolání proti vyměření státní daně nemá na předepsané obecní a školní přirážky vlivu a že tedy očekává zaplacení jich v zákonné lhůtě. — — —

Osk v K. odvolání nevyhověla, poněvadž obecní přirážka, jež byla placena na podkladě předpisu nenabyvšího formální právní moci, může po pravoplatném určení podkladu býti, pokud byla placena indebite, zpět požadována.

Toto rozhodnutí bylo st-li doručeno dne 26. srpna 1921.

Z něho podal st-l u ob. úřadu odvolání, datované 7. září 1921 k szv-u v Praze, v němž žádal o změnu rozhodnutí v ten smysl, že obec D. je povinna, aniž by vyčkala žádosti st-lovy, upraviti obnos přirážek tak, jak dle výsledku rekursu proti předpisu daně státní měl býti zaplacen, a event. přeplatek vrátiti.

Toto odvolání předložil obecní úřad v D. osk-i v K., kam došlo 13. září 1921.

Zsv zamítl je nař. rozhodnutím jako opožděné, poněvadž došlo k osk-i po uplynutí 14ti denní v § 77 zák. o okr. zast. stanovené lhůty. — — — —

O stížnosti uvážil nss:

Mylný je názor stížnosti, že pro daný případ platí předpisy zákonů finančních, totiž § 282 zákona z 25. října 1896 č.220 ř. z. ve znění novely z 23. ledna 1914 č. 13 ř. z. a zákona z 19. března 1876 č. 28 ř. z., jehož se § 282 dovolává. Ustanovení toto platí pouze v řízení před úřady finančními, jak ze znění ustanovení těch zřejmě vyplývá. § 282 mluví o právních prostředcích v tomto zákoně zmíněných, zákon z r. 1876 má předpisy ohledně právních prostředků proti rozhodnutím orgánů finanční správy, nikoliv však jiných, zejména tedy ne orgánů samosprávných.

St-l domáhal se svým odvoláním změny výroku osk v K., tedy úřadu samosprávného a platí proto výhradně ustanovení § 77 zák. z 25. července 1864 č. 27 z .z., dle něhož je odvolání proti rozhodnutí okr. zastupitelství a okr. výboru podati ve 14ti denní lhůtě od uveřejnění neb doručení rozhodnutí toho u okr. výboru za účelem dalšího předložení. Poněvadž stížnost sama doznává a spisy potvrzují, že 14ti denní lhůta končila 9. září 1921, odvolání však k osk-i došlo teprve 13. září 1921, což stížnost nepopírá, je námitka, že podáno bylo v čas, bezdůvodná.

Bezdůvodná jest i další námitka stížnosti. Úřadu, který není místem podacím, není zákonem uložena povinnost, aby nesprávně došlá podání zákonnému úřadu podacímu předkládal, zejména, aby je předkládal ve lhůtě k podání opravného prostředku předepsané. Nedbá-li strana zákonných ustanovení o místě podacím, činí tak na vlastní nebezpečí, že odvolání její bude jí vráceno nebo že dojde na náležité místo teprve po uplynutí lhůty odvolací . . . . .

č. 2734.

Státní úředníci: O některých náležitostech odvolacího nálezu disciplinárního.

(Nález ze dne 6. října 1923 č. 16.147.)

Věc: Jan S. ve V. proti vrchní disciplinární komisi ministerstva financí o disciplinární nález.